

SF til at forlade dette lidt skingre stemmeleje, som åbenbart skyldes, at man er i en noget vanskeligt position – det forstår jeg udmærket godt – og så gå tilbage til et lidt mere sagligt plan. For hvad er realiteten i det her?

Nu påstår hr. Steen Gade, at vi ikke vil stemme for de fire undtagelser. Jamen de fire undtagelser er klart og tydeligt indeholdt i det forslag til dagsorden, som Enhedslisten har fremsat; det er en del af den sidste sætning. Det hersker der ikke skygge af tvivl om. Vi vil gerne stemme for, at de er med i grundlaget. Jeg håber, det endelig kan gå op for hr. Steen Gade, at sådan er det.

Når vi nu skal snakke prokuratorkneb, så bruger SF jo her et prokuratorkneb, nemlig det, at man vil forsøge at presse os under påskud af, at det handler om de fire undtagelser, til at underskrive det nationale kompromis. Det er jo det, hr. Steen Gades dagsorden går ud på, at vi skulle tvinges til at underskrive det nationale kompromis, som SF endog udmaler som noget smukt og positivt i dette dagsordensforslag.

Der er da ingen, som i ramme alvor kan hævde, at det nationale kompromis skulle være noget smukt og positivt. Det er en tekst, som går ud på, at Unionen skal udbygges, at det hele skal samles i Unionen; at Europas fremtid ligger i Unionen. Det nationale kompromis er genensyret af hele den tankegang – det var jo også derfor, det fik Venstres og De Konservatives støtte. Venstre og De Konservative havde måske forestillet sig, at der kunne blive endnu mere union i det, men det nationale kompromis er en rigtig elendig tekst, som SF efter vores opfattelse aldrig burde have underskrevet, og som man i hvert fald ikke med det her kneb kan få Enhedslisten til at underskrive. Det er i hvert fald helt sikkert.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg er helt ked af at blande mig i SF's og Unionslistens interne diskussioner. Men jeg er næsten nødt til lige at svare hr. Steen Gade.

Når vi gik ind i det nationale kompromis, så var det for at sikre Danmarks deltagelse i EU-samarbejdet. Vi har ikke dermed sagt, at de drøftelser, der nu skal være omkring det forsvarspolitiske samarbejde i Europa, er vi fra dansk side afskåret fra at kunne deltage i og være med til at påvirke og eventuelt også være med til at tilslutte os, når regeringsforhandlingerne er færdige.

Vi tror på, at alle de ting, der er sket også omkring det forsvarspolitiske i Europa siden 1992, vil gøre, at der er behov for, at vi får det lagt ind i nogle bedre rammer, end det er i dag, og vi tror også på, at det er i Danmarks interesse, at vi så kommer med til at få indflydelse på det i fremtiden. Så enkelt er det.

Og dermed er vi nødt til at sige til SF og til deres dagsorden: Den dagsorden vil sende et signal ud til de øvrige europæiske lande om, at Danmark under ingen omstændigheder vil være med og have indflydelse på tingene – Danmark vil stå ude på sidelinjen. Det er en farlig dagsorden, og derfor er det godt, den ikke bliver vedtaget.

Og så vil jeg ellers overlade det videre skænderi til Enhedslisten og SF.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg synes, det var meget berettiget, at Enhedslisten blev kaldt Unionslisten. For hvis man lytter til argumentationen, som den er blevet fremlagt her i dag, vil man kunne høre, at stort set samtlige sætninger, der kommer fra Enhedslisten, indeholder ordet »union« mindst to gange pr. sætning. Og det er efter vores opfattelse en skævvridning af den debat, der er meget væsentlig at få taget frem til 1996.

Det er endnu ikke blevet dokumenteret fra Enhedslistens side, hvad det er for en udvikling, man ønsker, bortset fra at man i en eller anden uklar formulering er med på at støtte de fire undtagelser. Men hvad det derudover er konkret i unionsudviklingen, som man selv vil arbejde på og lægge stemmer til at fjerne i 1996, er ikke blevet nævnt.

En del af afstemningen i 1992 og 1993 gjaldt jo f.eks., at man nu kan vedtage miljøspørgsmål med kvalificeret flertal, det vil sige, at man kan tvinge de mest fodslæbende lande på miljøområdet til at bøje sig for nogle bedre standarder, end der har været hidtil. Er det dét, Enhedslisten vil fjerne næste gang, eller hvad er det konkret, man vil have taget ud?

Det, der efter vores opfattelse er det vigtigste, er at få bekæmpet dét indre marked, som har forrang frem for miljø, sundhed og forbrugersyn. Alle de sager, som hagler ned over os – over de danske forbrugere – med madsminke, babymad, sprøjtemidler osv., har jo intet at gøre med Unionen. Det er kun i Enhedslistens egen agitation, at de har noget med Unionen at gøre. Men de vedrører det indre marked, og derfor er